

ချစ်ခြင်း ဖွဲ့ဆိုစဉ်

“ ဟင်အင်း - ဟင်အင်း - - - ”

ဒီအထိ တောပရိုက် လျှော့ပါရုံ စေနဲ့အကိုရယ်
အစောခမြေသနား စရာခွာ
ငယ်ပမာ တောင်း ပန်ရှာ ပေမဲကျားသဖွဲ့
ကျ နေဘဲက တောအကြင်နာ တွေပက်၍လက်လှုပ်
လှုပ်မည်မထင်ပါနဲ့။

ကျ နေဘဲရဲ့လှည့်မြှန်သွက်လက်လှုပ်လှုပ်
တွေက စောရဲ့အသား၊ စိုင်းအသားခဲ တွေကို
ဆွဲယူဆုတ်ကိုင်ပိုင်နိုင်စွာအသုံး၊ ချ နေပါတယ်
ပြေ လျှော့၊ လျှော့အစောရဲ့ထမိန်ကို
ချွတ်လိုက်တယ်ဆိုရင် ဝဲခုံးခုံး၊ မိုမို၊ မေါင်း၊ မိ
နေတဲ့ စောက်ဖုတ်ဟာလက်တဝါး မှု့ရှိတာကို

နေဘဲဟာလက်နဲ့အသားအသား အုပ်စုံကိုင်
လှုပ်လှုပ်အချိန်မှာအစောတစ်ကိုယ်လုံး တွန့်ကျီ
ဝါး ရာမှာ -

“ ဆို-အကို ဟင်ဟင်-ဆိုမရှက်ပါ
တယ်အကိုရယ် ”

အဲဒီလိုညီး တွား ရွတ်ဆိုနေပြန်ပါ
တယ်။ ကျ နေဘဲဟာတစ်ဆင့်ပိုက်ပြီး လက်ဝါး နဲ့
အစော စောက်ဖုတ်ကွဲ ဤောင်း တစ် လျှော့ခက်
ဟာစောင်း ပွတ်တိုက် ပေး လိုက်ပြန်ပါတယ်

အစောမှာလည်း တွန့်၍ တွန့်၍သွား
ပြီး သုလက် ဓေး နဲ့ကျ နေဘဲရဲ့လက်များ ကိုဖယ်
ယင်း တဟင်း ဟင်း ညီး ဘျ နေရှာတယ်။

ကျ တော်လည်း အလွတ်မ ပေး ဝဲအ စော ဝဲကတ်
ကိုယ်လုံး ကိုသိမ်း မက်ထာ ပြီး ပါး ဝိုဝိုက နား
ကို သူ့နှုတ် ခေါင်းကြီး နှစ်မြှုပ်သွား အောင့်
မွေး ကြည့်ကံ ပါတယ်။

ပါး က နားကို မွေး ကြည့်ကံတဆင့်
သဖွဲ့ခ ရောင့်နှုတ်ခမ်း က နား ကိုကု နေဘ်
နုတ်ခမ်း နှင့်ငုံဖြိုး တမွှင်း မွှင်း စုတ်ယူလိုက်
တော့အ စောမှ အဆဲနှလုံး ကိုဆွဲယူနှုတ်သလို
စံစား လိုက်ရ၏။

ကျ နေ ဘ်ဟာ အ ကျွေးကြိုထာ သူ့စို
စိရိုရိုင်း ပန်း က နား အ စောကိုကြမ်းကြမ်း
ရမ်း ရမ်း မလုပ်ဝဲအ စော ဝိတ်ပါသက် ပါဖြတ်
လာ စေရန် နူး နှပ်၍ နေပါသည်။

နှုတ်ခမ်း ကို စုတ်ယူ နေယင်း ကလက်
ကလည်း အ စောဝဲအ ပေအ ကိုကျယ်သီး က နား
ကျွေးကိုတစ်လုံး ချင်း ဖြုတ် နေပါသည်။ ကျယ်သီး
က နား ကျွေးကုန်လုံး ပြုတ်သွားသည်အခါတင်း
ရှင်း ပြည်ဖြိုး ပြီး လုံး ဝန်း နေတဲ့ရင်နှစ်မွှာ
ကိုအကင်း ချွတ် နှောင့်ထာ တဲအတွင်း ခံ

ဇာတိကလေးကို တွေ့ရတယ်။ ခုတ်ပုံကုန်
 ဇာတိကလေးကို တွေ့ရတယ်။ ခုတ်ပုံကုန်
 ဇာတိကလေးကို တွေ့ရတယ်။ ခုတ်ပုံကုန်
 ဇာတိကလေးကို တွေ့ရတယ်။ ခုတ်ပုံကုန်
 ဇာတိကလေးကို တွေ့ရတယ်။ ခုတ်ပုံကုန်

လုံးဝနီးသည့် ရွှေအဆင်းဝင်းဝင်း
 ဝါလုနီနီးသီးလေးက ပစ္စိမ္မိသား ခဲပမာရဲ့ရဲ့
 နီလုနီနီးပါသည့်။

ကျနော်က အစောင့်ရဲ့ နီလုနီနီးကို လက်ဝါးနဲ့
 အသားအုတ်ကို ငြိမ်းဆုတ်ချေပူတ်သတ်ပေး
 ပေါင်နှစ်လုံး ကြားထဲ ငုတ်တုတ် ဝင်ထိုင်ပြီး
 ကျနော်ရဲ့လုံးနီအစောင့်ရဲ့ အစောင့်ဖုတ်နှုတ်
 ခမ်းသားလေးကို ပွတ်ထိုက်ပြီး အသားအယာ
 ထိုးသွင်းလိုက်ပါတယ်။

ထိုအခါအစောတကွန်တွန်လူး မှ
 နာကြင်သွား သလို ရှိပြီး လက်ကလည်း ကျ နေဘိ
 ရှင်ပတ်ကို တွန်း ထား ပြီး -
 အား - အမေ - အင်း နာတယ်
 နာတယ် - အကိုရယ် "

ပါး ဝပ်ကလည်း ပြော ခေါင်းတခါ
 ခါနှင်ရုန်း ကန် နေပါသည်။ ကျ နေဘိဟု ဆက်
 မသွင်း သေး ဝပ်ထုရား ရာမှ အစောရဲ့
 တုန်ခါ နေတုန့်တုန် မမ်း လေး ကို ဝပ်နမ်း လိုက်
 ပါတယ်။

နို့သီး ခေါင်း လေး ကို ငုံ့စုံစုံ ပါယု

ထိုအခါအစောမှ မည်သို့ သော အရသာခံစား
 လည်မသိ။ ပါး ဝပ်မှ တစ်ဖက် အင်း တဟင်း
 ငင်း ညှိ ညှိ နေရ သိပါတယ်။

ကျ နေဘိတံသွင်း လက်ဝဲလုံး ကို အသွာ
 အသွာ အနှုတ်အသွင်း ပြုလင်း က

ညိမ - နာ သေးသလား ဟင်သို့
 လိုအစောရဲ့ နား နား တိုး ကပ်ပြီး မေး
 သော အစောတယ် မျက်လုံး လေး စုံ မှိတ်ထဲ
 ကာကမ ပွင့်တဖွင့်အသံက လေး နှင်-

နတ်တို့ ပေါ်အကိုရယ် လို့ ဖြေ
 ရှိတယ်။ ကျ နေ နတ်တို့အ စော မ နတ်ကြင်
 စိတ်ပါလော အောင်အ စော၏ ခွေး ဝို နေ သီ
 နှင်ဖူး လေး ကိုလက်ဖြင့်သပ် ပေးယင်း နမ်း
 လိုက်တယ်။ လက်တစ်ဖက်က ဤပြင် ဖွေး ဖွေး
 ကို ပွတ်တိုက် ပေး လိုက် ဖတ်သားအိအိကြီး ကိုချက်
 နှယ် ပေး လိုက်။ ဖတ်အကွဲ ဤငင်းကြားက လေး
 ကို ပွတ် ပေး လိုက်။ လှုပ် ပေး နေတယ်။

ကျ နေ နတ်လေး ဤ ကအ စော ဝေါက်
 ဖုတ်အတွင်း ပြည့်သိပ်ကျပ်-နေသည်ကို နှိပ်
 နေ ရ၍ ကျ နေ နတ်အသားအယာ စော ကို ဖုတ်အ
 တွင်း မှတဝက်ခန့်လေး ဤ ကိုထွတ်ထွတ်ပြီးတဝက်
 နှင့်ပင်ထွတ်လိုက်သွင်း လိုက် ပြော ငါ့ ပေး နေ
 သည်။

အ စော နတ်ကြင် မှအရသာ ပျောက်
 စေရန်ပါး စပ်မှန်ရ ထောင်ထ နေ သော
 နို့ထီး ခေါင်း လေး နှစ်လုံး ကိုတဖက်တချက်
 လက်ပြီး နှင်လက်မညှပ်နိုင်ကလဲ ပေး နေပြန်၏
 အ စော မှာ မိမိ စော ကို ဖုတ်အတွင်း
 အထုံး ဖိဝင်လော သောလေး ဤ ဤငင်စပ်
 ကျင်ပြီး အောင်သွား ရကမုလင်စောရ
 သောအရသာများ ပျောက်သွား မတ်တဖြတ်
 ရသည်။

ယခု ဤစောလည်း သူ၏အ ချောအမြူ
 အနှုံး မဆွ ကောင်း မှာ ဤငင်စိတ်ကလဲလော
 ပြန်သည်။

ကျ နေ ဝိသုဉ်တဝက်သဘာဝ ဆော်ငံ
 ပေး နေ ရဲ့ မှ အ စေ ဝ ခံ နိုင် လာ မှ နှိ နှိ
 လီး ဖြီး ကို အ ဖုတ် ဝ သို့ ခတ် ပေ T ထိ ဆွဲ ထုတ် ပြီး ပြန်
 ဆော် ငံ ထည် လိုက် သည်။ အ ရည် များ ဖြောင့်
 ချော မြေ့ စွာ ဝ ဝ ဝ သွား ပြီး အ စေ ဝ တစ် ချက်
 ကော ပေး လိုက် သော် လည်း အ သံ ထွက် မလာ ဝ
 ထို့ ဖြောင့် ကျ နေ ဝိ လီး ကို အ ဖျား အ ထိ ဆွဲ ထုတ်
 ပြီး အ ရင်း ထိ တိုင် ဆက် တိုက် ဖြီး ဆော် ငံ ချ ပေး
 ၊ နေ စော သည်။ အ စေ ဝ မှာ ခံ စား ရ သေ
 အ ရံ သာ များ ကော ငံ နေ ချီ ရ ဝ မှာ ငြိမ်

ပြန် တ နဲ့ ဆက် က နဲ့ ဖြစ် ငှေ ရ စော သည်။
 တင်း မာ ဆော် ငံ ထ နေ နှာ လီး
 ပြီး က အ ဖုတ် အ တွင်း သို့ ဝ ဝ သွား ဆော် အ ခါ
 ရ ဝ မှာ စို တက် သွား ပြီး ပြန် ဆွဲ ထုတ် လိုက် ဆော်
 အ ခါ ၊ ရ ဝ မှာ ဟာ ကျန် ခဲ့ ၏။ ထို အ ခါ များ တွင်
 အ စေ ဝ သူ ကို အ တင်း ပင် ဖက် တွယ် ထား မိ၏။
 ကျ နေ ဝိ သည် အ စေ ဝ ရဲ့ ဒူး နှစ် လုံး ကို
 ဖက် ပြီး တဖြည်း ဖြည်း တချက် ချင်း ဆော် ငံ
 ဆော် ငံ သွင်း နေ ပါ သည်။ အ စေ ဝ မှာ ခံ စား
 နေ ရ တဲ့ အ ရ သာ က တဖြည်း ဖြည်း ကော ငံ လာ
 သလို ရှိ သဖြင့် ကျ နေ ဝိ ရဲ့ ဖြောင့် ကို တအား ဖက်
 ထား ယင်း ၊

“ အချစ် - ချစ် - ချစ်လိုက် ဝမ်းပါ
ကိုရယ် - သဘောရှိအကို ”

ပါး စပ်က ပြော အောက်က နေပြီ

ခါး က လေး ကော့ ပေး နေပါသည်။ ကျ နေ နှစ်
လည်း အစောင့်အစောင့်အလိုကျအား ပါဘရ
ကုန်း ကော့ ဝင် နေပါ တော့သည်။ အစော့ဟါ
ငါး ဖယ် ပုံသလို ကော့ ပုံ နေရ ဘာမှ ဆန့် ငင်
ဆန့် ငင် ဖြစ်လ ဘာပြု

“ အကိုရယ် - ကော့ ငါး - ကော့ ငွေ
လိုက် ဘာ - အား - အင်း - ဟင်း ” လို့
ငြီး ယင်း ကော့ က် ခေါင်း တစ်ခုလုံး မှစီမှစီ
နှင်းတစ် ချိပြု သွား ပါသည်။

ကျ နေ နှစ် မှ ဘာ တော့ သွယ် ဝဲ ဝဲ ကုန်း ရှိ
ဆောင့် လို နေ တုန်း ပါဝဲ။ အစော့မှ တော့
မျက်လုံး က လေး ပေး စင်း လျက် ကျ နေ နှစ်
ကြမ်း ရမ်း ဝှာ ဆောင့် လို ခြင်း ကို ဆဲကြိတ်
ခံ နေ ရတော့ တွေ့ ရ ပါတယ်။ ကျ နေ နှစ် ဘာ အဆင်
ရပ်ထဲ ဘေး ယင်း အစော့ ပါး ပြင် လေး ကို
ပုံ ဖြေး ယင်း -

“ နှစ် မ - ဘယ် နှယ် လဲ ကောင်း လှလိ ”

အစော့ ဟာ ဝှက် ဝှက် ဝှက် မျက် နှာ နှာ
မြင် “ အို - အကို ကလဲ ဘာ တွေ မေး မှန်း
ဆိုဘူး ” အဲဒါ အဲဒါ ကျ နေ နှစ် က အစော့
ကြမ်း ရမ်း ကံ လေး ကို ဝှက် ယူ နှမ်း လိုက် ယင်း

ပြန်လည်လျှပ် ရှား စပြု နေ ပါသည်။ အ စော ဘာ
 စော စောကလို့ မျက်လုံး နား မှေး ဝင်း ရင်း
 ခါး က နား ကော့တစ်မျိုး ။ မင်ကြီး နှစ်လုံး
 ကို ပင်၍ မြေ ဘက်၍ တဖုံ ။ အ စော ဘဲကို ကျ နေ နှ်
 လိုး သ မှု တုန်ပြန် နေ ပါသည်။

အ စော မှ ဘ ဆန္ဒ ရ မှု က် ကပြန် တက်
 လာပြန်၍ ပေါင်တံကြီး နှစ် ချောင်း ကို ပုလိုး
 နှုကား လိုက်လုပ် ယင်း လုံး လွန်လတ်တယ်။ ကျ နေ နှ်
 အ စော နီ ပေါင်ကြီး ၂ ချောင်း ကို ပုခုံး တဖုံ
 ကချက်ထမ်း တင်လိုက်ပြီး ။ လီး ကြီး ကို အဖုတ်
 လှေထား ယင်း လက် နှစ် မက်က အ စော ပုခုံး
 နှစ် မက်ကို စုံ ကိုင်က ဘေး တိုး စမ်း သည့် သ နေ
 ဖြင့် ဆောင့်ချလိုက် ပါသည်။

အ စော ပင်ကြီး တစ်ချက် ကော့ကက်
 သွား သည် မှု အပကူး ပြား မှု မပြု ။ ကို ကြောင့်
 လည်း နား ငါး ဆယ်ချက် မှု အသေ အောင့် ယင်း
 အ ရှိန် ယူလိုက်သည်။ အ ရှိန် ရလတ် တော့ ကျ နေ နှ်
 ပု ဘီတ်ကို လွတ် ယင်း အား ရ ပါး ရ ဆောင့်
 နေ မိ တော့ သည်။

“ အို - အကို ရယ် ဖြည်း ဖြည်း ဆီဗ်
 ပါ - တက် ယ် ဘည်း မှ ဝဲ အကို ရယ် - အဟင် အဟင် ”
 ကျ နေ နှ် မှ ဘ ပြီး က ဘ နီး မို ရှိ သ မှု
 စွမ်း ကုန် အား ပြုပြီး ။ ဖိ၍ ဖိ၍ ဆီဗ် ဆီဗ်
 လိုး နေ ပါသည်။ အ စော မှ ဘ လုံး လွန် ရ ဘ မှ

အခန်း (၃)

“ အဟင်္ဂ-ဟင်္ဂ-အကို-အကို န ဝ န ဝ

ဆောင်လုံး ဝမ်း ပါ-တအား ဆောင်ဝမ်း
ပါ-ဟူက်ပြုအကို-အား -ဟင်္ဂ- ကောင်း -
ကောင်း လိုက်တာ-ဟင်္ဂ-ဟင်္ဂ-ဟင်္ဂ- ”

ကျ နေ ခ်လည်း နေ ခက်ဆုံး ပြုံး က ဝ
နိုး ပြုဖြုတ်စိုအ စေ ခေ ခေ ခေ ခေ ခေ ခေ ခေ ခေ
က လေး ထဲသို့အချက် နှစ်ဆယ် ခန့်ဆက်တိုက်ကြီး
ဆောင်လုံး ထည့်လိုက် ရ ဝ ၊ အ ဆာ မှ ဝ တုတ်ကို
လုံး သိမ်းသိမ်း နှုန် ခါပြီး ၊ ကျ နေ ခ်ကိုသိမ်း ကြီး
၊ မေ့ဖက်လိုက် ချိန် မှ ဝ နှစ် ဦး သား လောက
အရသာကိုတင်း ပြည့်ကျပ်ပြည့်ခံ ဝ ဝ ၊ လိုက်ရ
ပါ စော ဝ သည်။

x x x x x

ကျ နေ ခ် ဇနီး အစ စေ ဝ နှစ် ဝ ရ ခဲ

သည့်မှ ဝ လည်း ဤအဖြုတ်အပျက်က လေး က ဝ ခဲ
ပါသည်။ ကျ နေ ခ် သည် နှု ဝ ၊ များ ကိုဖြုတ်လျက်
မိမိသို့ပြန်လာ ခဲ ပါသည်။ မိုး မှ ဝ လည်း သဲ
ခဲ နှစ် ဝ ရ ခဲ ကောင်း တုံး ဖြုတ်စို။ လေပြင်း
တွေကလည်း သဲ သဲ ခဲ ခဲ တိုက်ခတ် နေပြန် ရ ဝ ၊
ခေါင်း ပေ ၊ တွင် ပါလာ သေ ဝ ခေ မေ ဝ က် လေး
ပင်လျှင် ထွက် မသွား အောင် မ နဲ ကြီး ဖေး မ
ကို ဝ ဝ ဝ သွား နေ ဝ ပါ၏။

ကျ နေ ခ် တို့ ဆီ ပ် က လေး မှ ဝ ရ ဝ အဝှန်
တွင် ရှိပြီး ၊ ကျ နေ ခ် ဇနီး အသံကိုလည်း မကြား
မီး မိုး လည်း မ တွေ့ ရ ။ ကျ နေ ခ် သည် နှု ဝ ၊ တင်း
ကုန်း ထဲ ဝ ဝ လာ က ဝ အိမ် မ ဆီ သို့ လှမ်း လာ

ခဲယဉ်းတိုင် အောင်အ စောင့်အသံ မှာလုံး ၀
ပျောက်ကွယ် နေပါသည်။

ကျ နေဘိမ်အနီး ကပ်လာကာ
ထရံ ပေါက်မှ ရေခင်း ဖြည့်ရန်အတွက်ကုန်းလှိုင်း
ဝင်မြှုပ်ပင်-

“ ကိုခိုင်-ပြန်ပါ တော-အိမ်ကလေး
ကြီးကိုထမင်း သွား ပို့ရအုံး မယ်-ကိုဆိုင်ရယ်
ဟု ပြောလိုက်သံ ဖြောင့်ကျ နေဘိမ်
ဦး ခေါင်းမှာ ချာချာလည်ဥသွား ဟောသည်
ထိုအသံ ဖြောင့်လျှစ်မြန်စွာထရံ ပေါက်မှ ရေခင်း
ဖြည့်လိုက်ရ၍ ပဒုမ ပေါင်တိုတတ်ခင်း နေ
သည်ကိုဘူး ကနဲ ကြော့ရပါသည်။

တတ်လိုက်ကဆံ့လှိုစွာကြို ကြော့ရပါ၏
ကျ နေဘိမ်အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းဖြစ် နေသော
ကျော့ခင်ပါ။ သူတို့နှစ်ဦး ချစ်မြတ်စွာ ဖြစ်လည်း
ရှင်လှ ပါသည်။ အင်မတန် မှလည်း ရဲရဲတင်း
တင်း ဆက်ဆံ နေသည်ကို ကြော့ရပါသည်။

“ မြန်မြန်ရှင်-မြန်မြန် - ရှင်ဟိ
ဇွတ်ကြီး ဝ ”

“ ဖဲဖဲဖဲ - ငါကဇွတ်မဟုတ်ရပါဘူး
ကွာ - မင်းကလို့ငါကလို့ နေရတာမဟုတ်လို့
ခိုင်ဦး ချစ်သံက ပေထွက်လာခဲ့
ပါသည်။ ကျ နေဘိမ်သည်သူငယ်ချင်း ကိုယ့်ဝား

မိ သော ခြောက်လှား ။ - တဖန် ကု နေ ဘိ
 မိန်း မအ ဝေ ကိုယ် တိုင် ကလည်း ဘဏ္ဍာကြီး
 လှ သော မိန်း မတစ် ဦး မိုလှား - ဘာ ဝဲ
 ဖြစ် ဖြစ် ကု နေ ဘိ အဖို့ အ တော် က လေး ခေါ် သ
 ဖြစ် လှ သံ သော် လည်း ။ သူ တို့ နှစ် ဦး ပါး ဖြည့်
 ဇာတ် ထုတ် ကို အဝဆုံး ဖြည့် နေ မိ ပါ သည် ။

နိုင်း ဦး ရော အ ဝေ ဝါ အဝတ် အစား

မရှိ ကြ ပါ။ အ ဝေ ဝါ မှာ တကိုယ် လုံး ဖြူ ဖွေး သေ
 အဖြတ် က သူ နှစ် ဦး ပါး ဖြီး ဟော ကော ကာ ကြ
 ကာ ထုံး စံ တတိုင်း ပင် ကော ပေး နေ သလို
 နိုင်း ဦး ကလည်း အ ဝေ ဝါ ပေါင် နှစ် လုံး ကို
 သူ အ ပေ ကို တိုင် ကာ အလှ ပြမ်း ဆံ သော နှစ်
 လှက် ။ ကာ မကော ဝါ ဇာတ် ထုတ် ကြီး ကို သွင် သွင်
 ကြီး စောင်း နေ ပါ ခ် ။

နိုင်း ဦး နှစ် ဦး ကြီး ကလည်း အ တော်
 က လေး ပင် ခေ ကို တော် ဆန် ဆန် ကြီး မှား လှ
 သလို တာ အား ဆောင် ကာ ဆောင် ကာ လိုး လိုက်
 သော အခါ မှာ တော အ ဝေ ဝါ တင် ပါး ကြီး ဟော
 ပင် ကြိုက် ကာ ကာ ဝင် သွား တော သည် ကို တွေ့ ရ
 ပါ သည် ။ ကု နေ ဘိ စိတ် တွေ မှာ လည်း မီး ဟုန်း
 ဟုန်း တောက် ကာ လာ ရ ပါ ခ် ။

ခပ်စောစောကောလောစောငါ့မွတ်

အိပ်ခြင်း အပြည့်နှင်းမိုး သဲလေစဲ ပြေးလွှား
လောရခြင်း ကွေသစ်ကြက် နပျက် ငှက် ပျောက်
ပျောက်ကွယ်စွဲသွား တော့၏။

ကျနော်သည် နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်ပါ
သည်။ ကျနော်လောစဲသည်မှာ သိပ်မကြာလှပေ
ပါ။ ထိုသို့ သောစာအိမ်ဝယ်ဒင်း ဟိုးနှစ် ယော
ကိုသုတ်သင်ပင်ရန်အကောင်းဆုံး အချိန်မို့
ကျနော်သည် နံရံတွင်ထိုး ထား သောကိုင်
ခုတ်မီး ကိုယူ၍အိမ်ပေါ်သို့လှောင်မြန်စွာတက်
ပြီး ၊ သံစွာ ဖောက် သောသုဝယ်ချင်း နှင်း
ဖောက်ပြန် သောမိန်း မကိုအဆုံး ဝိရင်လိုက်
ပါ တော့သည်။

အခန်း (၁)

ဂျပန်များကြီး စိုးစောအချိန်
ကွန်တော်စွာတွင် မနေရဲ တော့ပါ။ အဘယ်
ကြောင့်ဆို သော်ကွန်တော်မိန်း ဝိရင်စော
ဝိရင်ဦး ကိုသတ်ခဲမိသည်အထိကွန်တော်
ဝရမ်း ပြေး လှည့်သမား ဖြစ်ခဲရပါသည်
ကျနော်ထွက် ပြေး လိုက်ခြင်း မှာ
ဝိုင်းသွား၏။ ကျနော်မှာထွက် ပြေးရာ
ကပင်အထူး နာမည်ကြီး လှ သော ခါး မြ ခိုလ်
ယက္ခလက် အောက်သို့ ရောက်သွား ၏။ ကျနော်
မှာ ဝယ် ဝယ်သုကြွစ်သည်အပြင် လှည့်ဝရမ်း
ပြေး တစ် ယောစာ ခိုခိုလ်ယက္ခအ နေဖြင့် အတော်
ကလေး သော ကျသွား ပြီး ၊ ကျနော်ကိုသု
ကိုယ်တိုင် သေနတ်ပစ်သင် ပေး မည်အကြောင်း

ပြေခ ပါသန့်။

အံ့။ စေတနာ စောင့်၊ ဂုဏ်သိမှ ခိုလ်
 ယက္ခတွင် မိန်း မနှစ် ယေခက်ယူစား ခြင်းဖြင့်
 ဝှုပ်၊ တစ်ဦး ကအသက်ငယ်ငယ် ဝှုပ် ဝှုပ် ယေး
 ဝှုပ်၊ နှစ်ဦး ကလည်း အသက်နှစ်ဆယ်ခန့် ကျ
 ဝှုပ်၊ မည်မဟုတ်ပါ။ နှစ်ဦး စလုံး မှာ ဝှုပ် ချော
 က ယေး ကျေဖြစ် ဝှုပ် ကိုယ်လုံး ကိုယ် နေထိုင် ဝှုပ်
 စာ မှ အပြစ်ဆို စေတနာ စောင့် ရေး သား မှ မလိုပါ
 ယခုလို အချောအလှက ယေး ကျေဖြစ်
 ဝှုပ် ယေခအခါ ကျ နေဘိရင် ထဲမှာ ပြဝှုပ် သွားသည်

က စောင့် မှန် ပါသည်။ သို့တ စေလည်း မိန်း မ ချော
 ချောမြင် ယေခအခါ ဝှုပ် ကျ ဝှုပ် သည် မိန်း မ
 မှန်း ထား သူကိ ဝှုပ် စောင့် ကျေ ဝှုပ် ကိုဆက်
 စပ် ကျေး ယင်း ကသုန် မိန်း မ ချော ကျေကိုလည်း
 ကျ နေဘိအင် မတန် မှန်း မိသန့်။ ဝှုပ် ကျေ မှန်း
 ကျေလည်း တ နေ နေ ဝှုပ် မိလင်း မဲပါ ယေး
 ကျေ ဝှုပ် ကျ နေဘိထင် မိ ပါသည်။

ကျ နေဘိကို ဝှုပ် ယက္ခက သေ နတ်အပစ်
 သင် ပေး ဝှုပ် တွင် အယ် ဝှုပ် အတွင်း ခြေ ဝှုပ် လုံး
 ပြုံး ဝှုပ် ဝှုပ် ဝှုပ် ဝှုပ် အပစ် ပါယူ မိန်း ကျင် မဲ ယေး။
 နေဘိဆုံး တွင် ကျ နေဘိ မှာ ဝှုပ် ယက္ခ၏ လှုပ် တစ်
 ဦး ဖြစ် မဲ၏။ သူသည် ကျ နေဘိကို စိတ် ချယုံ ကြည် သည်
 အတိုင်း တစ် ခါတစ် ဝှုပ် စ ခန်း တွင် အ စောင့် ထီး
 မဲ၏။

STAMP

တစ်နေ့မှာ တော... - - - - -

“ ဂွင်ကိုကြည့်ရတာတစ်မှိုင်မှိုင်နဲ့...
မမတို့ဆီမှာ နေရတာမပျော်ဘူးလား ”

အနှင်း မှာကျ နေထက် အများ
ကြီး ငယ်သည့်တိုင် အောင်သူ့ကိုယ်သူ မမတုတ်ဆီ ခါး
ခေါ်ခဲသည့် ကြောင်ကျ နေကသိပြီ ဝါး
ဒါး မြ ဝိုက်က တော်တစ်ဦး ဖြစ်သည့်အား နေ
စွာအသက်ငယ် သေခါလည်း လက် အောက်ငယ်
တပည့်များ ကမမတုတ်စား ခေါ်ပါသည်

“ ဂွင်ဒီမှာ နေရတာမပျော်ဘူးလား ”

“ ပျော်တယ်မှာ - ပျော်တယ် ”

“ အမလေး - ဂွင်ကလည်း စိတ်ဦး

ဒါလား ”

“ လူတစ်ယောက်မှာ စိတ်တစ်ခု တွေ
ရှိတာ ပေါ့ ”

“ ဟား ဟား ဟား သိပ်ရယ်စရာ
ကား ပြောတဲ့လူနဲ့ - ဂွင်ဘာလဲ - ရိုးစား
ပျက်လာလို့လား - ဒီမှာ မတုတ်မယား လင်ငယ်
နေပြီ သူများ နောက်လိုက်သွားလို့လား ”

ထိုစကားကြားလိုက် သောအခါကျ နေ
မှာ အနာ ပေါ် ဒုတ်ကျသွား သလိုဆတ်ဆတ်ခါ
နာမိ လေသည်။ ထို့ကြောင့်ပြုံး ကနဲ မတ်တပ်ရပ်
တာ။ အနှင်း ခပ်ပုခုံး ကိုခပ်ကြမ်း ကြမ်းတလေး
ခွဲကိုင် ဒါနဲ့။

“ ဂှင်ကျမ ပြောလိုက်တာများ စိတ်
ဆိုး သွား သလား ဟင် ”

“ ဤ နေ့ကိုထပ်မံပြီး ဘုရားကား
ပြောတာထက်ခင်များ လင်တော် မေခင်
ငွေဘယ် လောက် - ရွှေဘယ် လောက်ရလာမယ်လို့
ထွက် နေတာကပို ကောင်း ပါလိမ့်မယ် နာ ”

“ ကျမဟာ ရွှေ ငွေ မက်တဲ့မိန်းမ
မဟုတ်သလိုသူ့ကိုလည်း ချစ်လို့ယူရတာ မဟုတ်ဘူး
အတင်း ဓား မြတိုက်ပြီး သိမ်း ပိုက်ထား လို့
ယူ နေရတာ ”

“ က - ဒါဆိုဘာပြုချင်သလဲ ”
ခင်ပြတ်ပြတ်ပင် မေး လိုက်၏။

အနှင်း ကရဲတင်း စွာပင်ကျ နေနဲ့
က်ကိုကိုင်းလိုက်ပြီး ၊

“ ကျမ ဂှင်ကိုအားကိုး ပါရ စေလား ”

“ ကျုပ် - - ဗိုလ်ယက္ကကိုသစ္စာမဲ ဖောက်
ဘူး ”

“ ကျမ - ဂှင်ကိုမြင်မြင်ချင်း ဘဲအီးကိုး
တယ် - ယုံကြည်မိ ပါတယ် - ကျမကဲ့သို့ကယ်မယ်
အိရင်ဂှင်သ ဘော့ဂှိပါ - ဂှင်ကိုလဲမြင်မြင်ချင်း
ချစ် နေခဲမိတာထဲ ”

သို့မသည့်က နေ့ရက်ခွင်အတွင်းသို့
 နိုယ်လုံး က လေး ပစ်လှဲချလိုက်ပါသည်။ က နေ့
 စိတ် တွေမှာ ဒီနီး ကနဲဖြစ်သွား ဂရု။ ဝိနီး မ
 တွေ၏ ဖောက်ပြား မှာကလက် တွေ တွေ နေ့ရ
 ဒေ့ဖြို။ က နေ့ရက်ချစ်အနီး အစောသည့်ကုန်
 တော်မရှိတုံး နေ့က ဝိသေ ဝိသေ လို ဝိသေ ဝိသေ
 အနီး ဝေ့က လေး မှာလည်း နေ့က ဝိသေ ဝိသေ
 ရန်မြဲအောင် နေ့ဖြိုဖြို ပါသည်။
 က နေ့က သူမကို ဝိသေ ဝိသေ ဝိသေ ဝိသေ
 ပစ်လိုက် သော အခါ သူမက ဝိသေ ဝိသေ က လေး
 လိုက်က ဝါ

“ ဂင် - ကျမကို မချစ်ဘူး - လာ : ”
 “ ငါ - မင်း ကိုသနား တယ် - ပြီး တော
 သစ္စာလည်း မဖောက်ချင်ဘူး : ”
 “ ဂင် တော် တော် ဝိသေ ဝိသေ - ဒီနေ
 ရက် ဝါး ဟာ လူပြတ်တံ၊ နေ့ရက်သည့်မှ မရှိဘူး
 ဂင်ကို ကျမက ချစ် နေတယ် - ပြော ဝင်ဘဲ ပြော
 ဝဲဟာ ကိုဖြင်း ပယ်ရင် ဂင် သရက် ကို ကျမက ကုန်
 နည်း နဲ့ ဂျက်တွန်း ရမှာဘဲ ”
 က နေ့သည် ထောင့်က နဲ့ ဒေါသထွက်
 ဝါး ပါသည်ကို ကြောင့် သူမ ပစ်လိုက် ဝိသေ ဝိသေ

“ မင်း လ နောက်မီး လင်းချင်တဲ့
မိန်း မတစ် ယောက်ဘဲ - ကဲ့ - မင်း လိုချင်တို
ကတမတမဟုတ်လား - ရှင်း ရှင်း ပြော ဘေ
ကျပ်ကရှင်း ရှင်း ဘဲကြိုက်တယ် ”

ကျ နောက်ထိုက်သို့ မျက်လုံး မျက်ဆံပြုံး မေး
လိုက် သောအခါ အနှင်း မှာ မျက်နှာက နှေး
ပေ၇ထွင် နှေး ခြေဥက နှေး ပေ၇ထွက်လိက်
ရှက်သွား ဟန်ရှိ ပါသည်။

“ ခုမှရှက် မ နေပါနဲ့ကွာ - က - က +
ငိုက်လည်း ဂျောက်မတွန်း နဲ့ တော - မင်းအကို
တွေ ‘ ချွတ်စမ်း ’ ”

“ ဆို - ဘာလို ချွတ်ရမှလဲ ”

ဒီတစ်ခါ တောအနှင်း မှာ ဝိုဏ်းရှက်
သွား ဟန်တူ ပါသည်။ ကျ နောက်ခပ်ချင်ချင်ရှိ
လေ သော ပြော ဘဲသုက နှေး အားခတ်ကြမ်းကြမ်း
ပြောဆို နေခြင်း ဖြစ်သည်။

“ မင်း အခုမှရှက် နေသလား - ငါ့ကို
ချစ်တယ်ဆို ငါကလည်း တွင်း တွင်း ဘဲ - ခပ်ရှင်း
ရှင်း ဘဲချစ်ပြမယ် - မင်း ရဲ့တကိုယ်လုံး အဝတ်
အစား တွေ ချွတ်ကွာ ”

ကျ နောက်မှာ ခပ် စော စော ကလို့ မ
ဟုတ် တောဘဲယခုလိုနီး နီး စပ်စပ် ရှေ့တော်
ဂျောက်လဲသု နှေး အား လက်မလွှတ်ချင် တော

၍ သူ့အဖို့ ဖြိုး ကိုယ်လုံး က နား ကိုဖြိုး က ခဲဆွဲ
က ၁။ သူက နား နီ ပါး ရေ ဝလည် ပင်း ပါဒလ
စ ပ် န မ်း လိုက် မိသည်။

ကျ နေ န် မြန် ဆန် မှာ မှာ အံ့ပြ ဝ ရှာ
သူပင် ယော ကို ဘေး အ ကို သ ဖွယ် ချာ ပ ထာ ဘေး
စစ် အ ကို ကျယ် သိး တွေ ကို ခ ဖ် သွက် သွက် ကြီး ဖြိုး ပ န်
လိုက် သ န်။ ကျယ် သိး တွေ ပြတ် သွား ဝှင် အ တွင်
တင်း တင်း ရှင် ရှင် ပြည် ပြည် ဖြိုး ဖြိုး နှင်
ဖွံ့ဖြိုး က ၁။ ပေ T ထွက် နေ ယော အ တွင် ခဲ
ဘေ န် လီ အ ကို အ တွင် မှ ရှင် သား အ နှင်း ဝယ်
ပေ T ထွက် နေ သ န် ကို တွေ့ ရ ပါ သ န်။

ယ ခု အ ခါ တွင် အ နှင်း မှာ ပြေ ပြင်
ပေ T ထွက် ကိုယ် ကို လှ ချ လှက် ဘေ န် လီ အ ကို မှ တွင်
က ၁။ နေ ယော ခဲ ကြီး မှာ ကို သူ ပ ကိုယ် ကို ပ်
က ရက် ရက် ရေ ဝ ရေ ဝ နှင် ဖြတ် ချ ပ စ် လိုက် ပါ
သ န်။ ဘေ န် လီ အ ကို က နား ပြတ် သွား ဝှင် ဝင်း
ဝင်း ဝါ ဝါ နှင် တွင် တွင် တွင် တွင် တွင် နေ ဝင်း
က ၁။ မှာ ကျ နေ န် နှလုံး ကို ခု န် ဖြိုး ခု န် နှို သွား န်။
ကျ နေ ဝ သူ မ ဖ် ပါး မိုး ပို က နား ကို
ကြိုး ကြိုး နှို နှို လိုက် ပါ သ န်။ အ နှင်း မှာ ကျ နေ န်
ခဲ ရှင် ပတ် အ ကျယ် ကြီး အောက် တွင် ပြား ပြား
ပတ် နေ ပါ သ န်။ သူ မ ဖ် အ ဝှ မှာ ဖူး ရ န် သား ထိ ပြီး မှာ

နို့သီး လုံး က လေး တွေကိုတပြုတ်ပြုတ်စုတ်ယူ နေ
 ရာကပင်၊ ကျ နေ ခ် ခ် လက် များ မှာ သူ မ ခ်
 အောက် ပိုင်း ကို တ ရွေ့ ရွေ့ ပွတ် သတ် နေ ခါ ရာ
 နှင်း ဆီဖြူ ဖွေး တုတ်ဖြိုး နေ သော ပေါင် တံ
 ငြိုး ဖွေးက အလိုလို ပင် အ ပေ T ဆို ထောင့် က သလ ဝ
 ပါ တော့ သည်။

သူ မ ခ် ခို ပြော တစ် ခါ က လေး မှာ လည်း
 ရှောင် က နဲ့ နေ အောင် ပင် မြေ ပြင် ဝယ် ပုံ ကျ
 သွား လေ တော့ သည်။ ထို အခါ မှာ တော့ အစို ဟု
 သာ ဆို လင် က စား မောင်း မောင်း 'ကြွကြွ
 ငြိုး ငြိုး ဝှလှ အသား စိုင်း အသား က လေး များ
 မှာ သူ နေ ရာ နှင့် သူ အပြစ် ဆို မ ရ အောင် တည်
 ရှိ နေ သလို နှစ် သွယ် အော မျက် နှာ သွယ် ကြား မှ
 နောက် ဖုတ် က လေး သည် ဖူး ပွင့် က ဝ ခို နား
 ချင် စ ဖွယ် တည် ရှိ နေ ခ်။

ကျ နေဘဲသည့်အနှင်း နီကိုယ်လုံး ပေး
ကို မှတ်သတ် ပေး ယင်း နီးသီး က ပေး ကို စုတ်
နေရဘဲ မှလျှာဖြင့်ထိုး ကလီ ပေး လိုက်သည်။
အနှင်း မှာ တွန်တွန်သွား ကာရင်ကို ကော
ပေး နေယင်း မှ

“ အဟင်ဟင်-ယား တယ်-အဟိ ”

ကျ နေဘဲသည့်အထက်ပိုင်း ရှိ နှုတ်ခမ်း
လည်တိုင်၊ ရင်သား၊ ခါး၊ နောက် ခြေ
မြင်တို့ကို မှတ်သတ် ပေး ခြင်း ဖြစ်ကာ မခလု
တို့ပိုဖွင့် နေသည်။

= ဖြူး ပါပြဲ =
x x x x x